

LUNA IUNIE 2025
NUMĂRUL II

DIN CREAȚILE
ELEVILOR

EDIȚIE TRIMESTRIALĂ

ARIPĂ CUTEZĂTOARE

REVISTĂ ȘCOLARĂ

POEZII

EDITORIAL
INFORMAȚII
UTILE

PROZĂ
SCURTĂ

ISSN 3100-4105
ISSN-L 3100-4105

disponibilă online

COLECTIVUL DE REDACȚIE

REDACTOR ȘEF: PROF. LĂCĂTUȘU MONICA

EDITOR: PROF. BURADEL MARINELA

PROF. ASANDEI COSTEL

PROF. DINCĂ VIOREL IULIAN

PROF. BUFNEA MARIAN

PROF. VĂDUVA NINETA

PROF. LĂCĂTUȘU MONICA

PROF. BURADEL MARINELA

ELEVI:

POP SARAH

CHIRIPUCI ANDREI

ILIE CRISTINA

DIRECTOR, PROF. ZIMNICARU ANA MONICA

EDITORIAL

De ce să alegi o tabără de vară?

Vacanța mare vine cu nesfârșite zile în care copiii aleg fie să se joace pe calculator, fie să se întâlnească cu prietenii, fie să își exerseze pasiunile sau să vizioneze filmele preferate. La acestea, vremea toridă împiedică, de multe ori, ieșitul în aer liber sau întâlnirile cu amicii, plictiseala ajungând să fie parte importantă a acestor săptămâni de care copiii ar trebui să se bucure cel mai mult.

Bineînțeles, sunt săptămânile de concediu cu întreaga familie, însă acestea sunt puține și insuficiente, copiii rămânând cu mult timp la dispoziție, pe care nu știu cum să îl gestioneze și poposesc, din nou, în fața ecranelor. În aceste condiții, ce altă opțiune este mai bună decât o tabără de vară, pe care să o petreacă împreună cu alți copii din școala lor? O ocazie perfectă de a vizita, de a socializa, de a sta împreună cu alți tineri de vârsta lor, de a dezvolta alte hobby-uri, de a crea momente magice.

Este adevărat că după o astfel de săptămână intensă, în care copiii învață să stea departe de ecrane și petrec mult timp afară, sunt necesare câteva zile de recuperare, dar nimic nu bate experiența unei astfel de activități, mai ales dacă ea include tineri veniți din alte țări sau echipe de animatori gata să danseze și să se distreze împreună cu oaspeții veniți uneori de la 500 de km distanță.

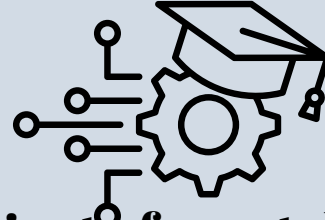
Pe lângă distracția garantată, regulile sunt o parte esențială a oricărei tabere și pe care elevii trebuie să le respecte pentru bunul-mers al lucrurilor. De asemenea, ei învață să își împartă spațiul cu alți copii, să își gestioneze banii de buzunar și lucrurile din bagaj, să adere la orarul fiecărei zile și alte astfel de lucruri, care, la final, duc la o creștere a stimei de sine a copilului. Astfel, părinții și participanții semnează un regulament al taberei înainte de a pleca la drum, iar nerespectarea acestuia poate atrage consecințe grave, precum rănirea sau preluarea timpurie a copilului din tabără, de către părinți.

Cu toate că taberele sunt costisitoare, acestea sunt benefice pentru participanți, ajutând la crearea unor amintiri pentru toată viața și, în plus, ele îi transmit copilului ideea că se poate descurca singur, că își poate face prieteni, că și el are ceva special de oferit și că momentele petrecute lângă semeni sunt minunate și întrec conexiunea digitală, atât de căutată de tineri.

Prof. Marinela Buradel

De ce educație tehnologică?

Ce știm despre educația tehnologică?

Cuvântul „tehnologie” provine din limba greacă și este format din două părți:

- „téchnē” (τέχνη) – care înseamnă „artă, meșteșug, abilitate”,
- „lógos” (λόγος) – care înseamnă „cuvânt, vorbire, știință, studiu”.

La început, „tehnologie” se referea la arta de a face lucruri sau studiul metodelor de lucru și de construcție. În timp, sensul s-a extins și astăzi se referă la totalitatea metodelor, proceselor și instrumentelor folosite pentru a crea sau îmbunătăți produse, servicii sau sisteme.

Asadar educația tehnologică este o disciplină educațională care urmărește dezvoltarea competențelor tehnice, practice și digitale ale elevilor, prin înțelegerea, utilizarea și crearea de tehnologii. Ea îmbină cunoștințe teoretice și abilități practice din diverse domenii tehnice.

De ce trebuie acordată importanță acestei discipline ?

În zilele noastre, tehnologia face parte din viața noastră de zi cu zi. De la telefoanele mobile și calculatoare, până la mașini inteligente și roboți, toate acestea sunt posibile datorită progresului tehnologic. De aceea, educația tehnologică este foarte importantă pentru elevi, mai ales în gimnaziu, când începem să înțelegem mai bine cum funcționează lucrurile în jurul nostru.

În primul rând, educația tehnologică ne ajută să învățăm lucruri practice. La orele de tehnologie, elevii pot învăța cum să folosească unelte, cum să monteze circuite simple sau cum să creeze obiecte utile din materiale reciclabile.

Deasemeni învață cum să lucreze cu materiale (lemn, metal, plastic etc), pentru a construi sau repara obiecte simple.

Aceste activități nu sunt doar interesante, ci și foarte utile, pentru că ne dezvoltă îndemânarea și creativitatea.

În al doilea rând, tehnologia ne învață cum să lucrăm în echipă. De multe ori, trebuie să facem proiecte împreună cu colegii. Astfel, învățăm să ne împărțim sarcinile, să ne ascultăm unii pe alții și să colaborăm ca să obținem un rezultat bun. Aceste lucruri sunt importante nu doar la școală, ci și în viața de adult.

Un alt motiv pentru care educația tehnologică este importantă este faptul că ne pregătește pentru viitor. Tot mai multe meserii moderne folosesc tehnologia, de la informatică și inginerie, construcții și mecanică până la medicină și design. Dacă învățăm de mici cum funcționează tehnologia, ne va fi mai ușor să alegem o carieră potrivită și să avem succes.

În plus, tehnologia ne învață să fim responsabili. Trebuie să înțelegem că folosirea corectă a tehnologiei înseamnă și protejarea mediului, reciclarea și evitarea riscurilor din mediul online.

În concluzie, educația tehnologică este foarte importantă pentru că ne ajută să fim mai pricepuți, mai responsabili și mai pregătiți pentru viitor. Este o materie care ne învață atât lucruri practice, cât și lecții de viață.

Prof. Asandei Costel

Rolul părinților și al școlii în educația copiilor

Motto:

**”Omul devine om numai prin educație. Dar educația, la rândul ei,
trebuie să se silească să
urmeze mersul simplu al naturii.”**

Pestalozzi

Educația trebuie să fie realizată cu ușurință, prin eforturi naturale ale factorilor implicați, ea fiind un proces de creștere, de învățare și de adaptare a vieții la împrejurările și scopurile existenței.

”Școala este însăși viața”, așa cum spunea John Dewey, procesul educativ nu ar avea niciun scop în afara ei, dacă nu ar fi valorificat, ținta finală a educației fiind tocmai formarea personalității umane pentru a se adapta, integra și dezvolta în societate.

Există o triadă: familie-elev-școală, care rămâne determinantă în educație, ea reprezentând cheia succesului, dacă sunt îndeplinite, în totalitate, rolurile fiecărei părți implicate.

Familiei îi revine sarcina inițială de a forma primele contururi în educația copilului, de a observa, de a analiza, a corecta, a îndruma și susține evoluția acestuia, de la naștere și până în perioada școlarității. Familia va reuși prin mijloace proprii să recunoască anumite situații determinante în educația copilului, având ”obligția” de a transmite școlii datele importante de anamneză a copilului, atât de necesare, pentru o continuitate firească a demersului în educare, început acasă.

Elementul - cheie al acestei unități familie-elev-școală, este însuși elevul, care trebuie să accepte și să permită intervenția celorlalți factori implicați, fiindu-i familiari atât cei de acasă, cât și cei de la școală. Elevul va fi cel care va reuși să strângă cele mai importante date necesare unei bune educații, el reușind să construiască propria identitate, prin formarea unor deprinderi, dezvoltarea unor calități și abilități pentru viață.

Școala este factorul cel mai activ, implicat într-o manieră directă, non formală, pe o perioadă semnificativă de timp, educatorul fiind responsabilul de dezvoltarea și menținerea relației școală -familie. Școala și familia sunt factorii responsabili, în egală măsură de reușita dezvoltării cognitive, sociale și emoționale a copilului. Trebuie să existe o continuitate, în toate aspectele, între școală și familie. Anumite nereguli observate într-unul dintre cele două medii sociale despre care vorbim, pot fi corectate și /sau îmbunătățite în celălalt mediu în care se regăsește elevul. Continuitatea, conlucrarea și susținerea necondiționată între factorii educației , reprezintă un model de reușită pentru ca elevul să primească necesarul optim, cu care poate pleca în desăvârșirea personalității.

Elevul este, cel mai adesea, actorul principal care va dovedi disponibilitate pentru educare, acceptarea calității de formabil, manifestând interes și curiozitate pentru cunoaștere, motivat fiind de ceilalți factori. Familia este cea care observă, în faza inițială, acele însușiri atât de necesare pentru o educație potrivită copilului, aducând informațiile cele mai importante ce țin de personalitatea elevului în sfera școlii. Mediul social, temperamentul părinților, starea materială, zestrea genetică reprezintă, în bună măsură, factori responsabili de reușita educației copilului. Cunoscând foarte bine aceste lucruri, educatorul va avea ocazia să dezvolte anumite laturi ale personalității elevului, sau, dimpotrivă, să stingă unele izbucniri nepotrivite , temperamentale, ce țin de anumite frustrări sau situații deosebite pe care acesta le-a trăit. Este important ca educatorul să reușească să realizeze prin fișa de observare psihologică, un profil transparent al elevului , care îl va ghida spre atingerea scopurilor propuse.

Implicarea familiei în acțiunea de educare este imperios necesară, în zilele noastre, influența mediului social, al grupului de prieteni punând, adesea, amprenta asupra elevului, în defavoarea educației de acasă sau a celei din școli. Părintele este cel care trebuie să descopere portretul elevului și nu doar al propriului copil, de cele mai multe ori, părinții se regăsesc într-o gravă eroare din cauza comportamentului antitetic manifestat de copii.

Percepția copilului asupra școlii, ar trebui să fie o extensie a mediului familial, fără a încerca să joace vreun rol, în funcție de așteptările celor din jur.

Cele mai bune rezultate în educație , contorizate în reușita socială profesională, se datorează factorilor școală-familie, așadar, dacă n minimalizăm rolul niciuneia părți, ne vom bucura de succes, iar câștigătorul va fi întotdeauna, elevul.

PROF.ÎNV.PRIMAR Văduva Nineta Elena

Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" GIURGIU

Violența în școală

Prof. Dincă Iulian Viorel

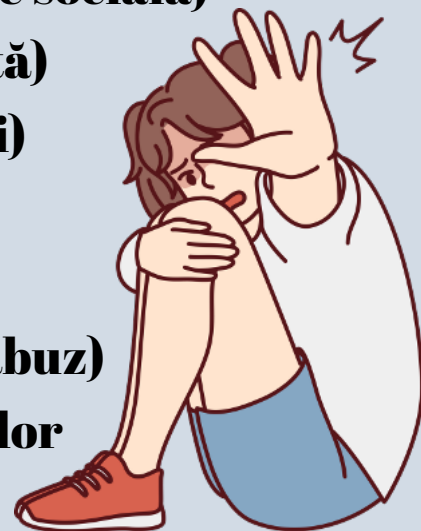
Ce este violența în școală?

Violența în școală se referă la orice formă de comportament agresiv, fizic sau verbal, care are loc în mediul școlar, fie între elevi, fie între elevi și profesori. Aceasta poate include:

- **Violență fizică (bătăi, lovituri)**
- **Violență verbală (jigniri, amenințări)**
- **Violență psihologică (intimidare, excludere socială)**
- **Bullying (agresiune repetată și intenționată)**
- **Cyberbullying (hărțuire online între colegi)**

Cauzele violenței în școală

- **Probleme familiale (conflicte, neglijență, abuz)**
- **Lipsa educației privind gestionarea emoțiilor**
- **Influența grupului de prieteni**
- **Accesul la conținut violent (TV, jocuri video, internet)**
- **Lipsa unei relații sănătoase elev-profesor**
- **Toleranța scăzută față de diferențele de opinie, cultură, etnie etc.**

Consecințele violenței

- **Scăderea performanței școlare**
- **Anxietate, depresie, izolare**
- **Abandon școlar**
- **Comportamente deviante pe termen lung**
- **Climat educațional nesigur**

Cum poate fi prevenită?

- **Educație pentru nonviolență și empatie (inclusiv prin ore de consiliere)**
- **Implicarea familiei în viața școlară a elevului**
- **Supravegherea adecvată în școli**
- **Reguli clare și sancțiuni aplicate consecvent**
- **Campanii de conștientizare și workshopuri**
- **Sprijin psihologic și consiliere pentru victime și agresori**

Rolul profesorilor și al colegilor

- **Profesorii trebuie să intervină imediat și să creeze un climat pozitiv și sigur.**
- **Colegii au un rol important în sprijinirea victimelor și în raportarea incidentelor.**

Concluzie

Violența în școli nu este doar o problemă a instituției, ci a întregii societăți. Soluțiile necesită colaborare între profesori, părinți, elevi și autorități. Un mediu educațional sigur înseamnă elevi mai fericiți, mai încrezători și mai pregătiți pentru viață.

Experimentul virtual de fizică o soluție pentru integrarea tehnologiilor digitale în predarea orelor de fizică

Profesor Bufnea Marian

Pentru disciplina fizică experimentul de laborator reprezintă o secvență esențială a lecțiilor de fizică întrucât acesta permite înțelegerea și învățarea conceptelor fizice, aplicarea teoriei în practică și dezvoltă abilități practice și de gândire critică. Acestea facilitează experimentarea, observarea și măsurarea, contribuind la o înțelegere mai profundă și mai concretă a fenomenelor fizice.

În contextul actual, în care omniprezența tehnologiilor digitale a schimbat profund aproape toate aspectele activității didactice profesorul de fizică trebuie să integreze TIC și noile tehnologii de predare în activitățile lor la clasă.

Având în vedere aceste aspect , unul dintre cele mai importante instrumente în predarea fizicii, experimentul de laborator, trebuie adaptat la utilizarea noilor tehnologii de predare cu ajutorul tehnologiilor digitale. Astfel a apărut necesitatea cunoașterii și utilizării platformelor și aplicațiilor online care integrează simulări virtuale ale unor experimente de laborator.

Studiile făcute până la acest moment au evidențiat, în mare măsură, faptul că utilizarea, în cadrul lecțiilor de fizică, a experimentelor virtuale poate contribui la înțelegerea de către elevi a conceptelor fizicii la un nivel mai intuitiv.

La fel ca și experimentul de laborator, experimentul virtual calitativ stabilește relația cauză-efect, iar cel cantitativ stabilește, în baza măsurărilor, relații exacte între mărimile fizice din modelul teoretic corespunzător obiectului sau fenomenului fizic studiat.

Un experiment virtual de calitate, bine gândit și realizat pe baza modelului științific al fenomenului considerat, este foarte aproape de experimentul de laborator.

Platforma de Simulări Interactivă PhET

Una dintre cele mai renumite platforme care oferă profesorilor experimente virtuale de fizică este disponibilă prin intermediul Universității din Colorado. Proiectul **PhET Interactive Simulations**** oferă simulări interactive gratuite pentru utilizare educațională în domeniile fizicii, chimiei, biologiei și matematicii.**

Simulările interactive PhET sunt concepute să fie flexibile, astfel încât pot fi utilizate atât în activități de laborator, cât și pentru teme. Platforma PhET este disponibilă și în limba română și poate fi accesată la adresa [\[https://phet.colorado.edu/ro/\]](https://phet.colorado.edu/ro/) (<https://phet.colorado.edu/ro/>).

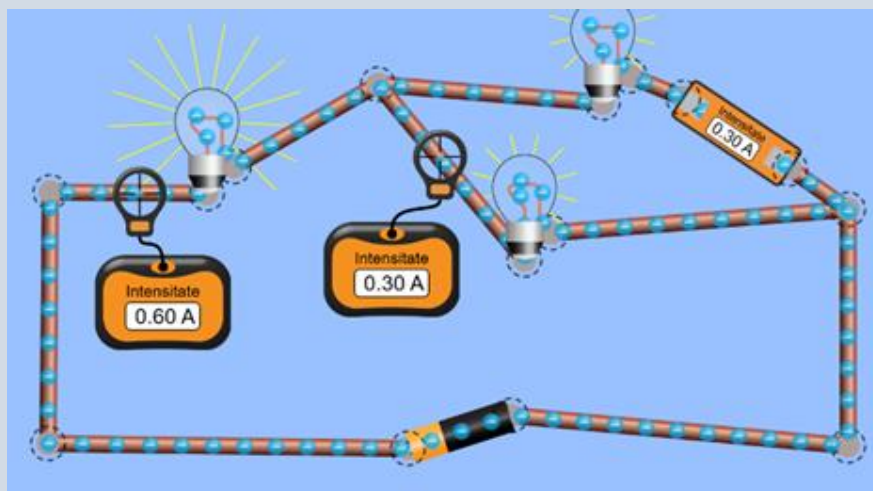
Simulări Utile

Printre cele mai utile simulări se numără cele din domeniul electricității și magnetismului. Una dintre cele mai apreciate aplicații este kitul pentru realizarea experimentelor de laborator privind studiul circuitelor de curent continuu, accesibil la [\[https://phet.colorado.edu/ro/simulations/circuit-construction-kit-dc\]](https://phet.colorado.edu/ro/simulations/circuit-construction-kit-dc)(<https://phet.colorado.edu/ro/simulations/circuit-construction-kit-dc>).

Această aplicație permite realizarea de experimente virtuale online pentru studierea legii lui Ohm, a legilor lui Kirchhoff, precum și verificarea conductibilității electrice a diferitelor materiale.

CIRCUIT ELECTRIC UTILIZAT PENTRU STUDIUL LEGII LUI OHM

CIRCUIT ELECTRIC UTILIZAT PENTRU STUDIUL LEGILOR LUI KIRCHHOFF

Circuitele electrice prezentate mai sus pot fi folosite cu succes în predarea lecțiilor „Legea lui Ohm pentru întregul circuit” și „Legile lui Kirchhoff”.

Am utilizat personal aceste aplicații online, în activitățile de predare de la clasa a VIII-în ultimii ani școlari și am remarcat interesul elevilor pentru a realiza circuite electrice utilizând elementele de circuit puse la dispoziție de aplicație.

Astfel, pe baza unor scheme de circuite realizate cu ajutorul simbolurilor, elevii au reușit să realizeze circuitele cu ajutorul elementelor de circuit puse la dispoziție de aplicație.

Din interpretarea semnului din fața valorilor pentru tensiunea electrică și intensitatea curentului electric, elevii au conștientizat importanța montării corecte a unui instrument de măsură într-un circuit electric.

Experimentele virtuale nu pot substitui în totalitate experimentele în laborator, dar în cazul unor experimente cu grad mai mare de complexitate se poate considera că experimentele virtuale pot înlocui cu destul succes experimentele reale.

Bibliografie:

<https://phet.colorado.edu/ro/simulations/circuit-construction-kit-dc>.

https://en.wikipedia.org/wiki/PhET_Interactive_Simulations

EMINESCU, SUBIECT DE CONCURS

În weekendul 24-25 mai, s-a desfășurat a VI a ediție a concursului „Mai aproape de literatură, mai aproape de Eminescu”, organizată de școala ce-i poartă numele marelui poet, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu, din Giurgiu.

De la an la an, participarea a fost tot mai numeroasă, semn că interesul elevilor a crescut, iar profesorii lor coordonatori îi motivează și le stimulează setea de cultură. Anul acesta, au participat elevi și din alte localități ale județului, cum ar fi Zorile și Putineiu, precum și elevi de la școlile - „Mircea cel Bătrân”, AM Voiculescu”, „Sfinții Martiri Brâncoveni”, CNIM, precum și școala-gazdă.

Copiii au dat dovadă de talent literar, cunoștințe teoretice de limba română, iar la clasa a VI a și clasa a VIII a , două eleve au obținut maximum de punctaj- 100 de puncte.

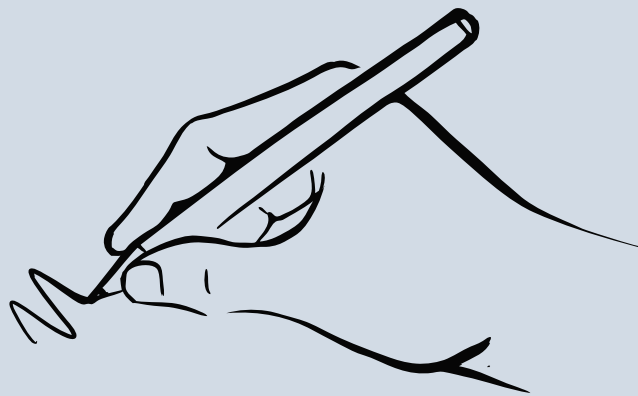
Aceste eleve sunt-Mocanu Maria, clasa a VI a, de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, pregătită de prof Lăcățusu Monica și Țîrcă Eva, de la CNIM, pregătită de prof Decea Dalia.

Copiii au primit diplome, cărți și pixuri, iar reputatul scriitor Petre Crăciun le a oferit reviste de la editura la care activează și i-a invitat pe elevi să publice la editura pe care o deține, încurajând talentul literar.

Deși e un oraș mic, Giurgiu are profesori inimoși și elevi buni, iar comunitatea locală și autoritățile ar trebui să încurajeze promovarea culturii.

prof. Lăcățusu Monica

DIN CREAȚIILE ELEVILOR

Într-o zi blândă de vară , un băiat cu soarele-n păr ce ținea de lesa o vulpe cu ochi ageri, bătu la poarta unei case mici, dar cochete.

Îi deschise o fetiță cu o carte în mână, care îl întrebă mirată:

- Cum ai ajuns aici și de ce? Nu suntem îmblânzitori!

Băiatul o privi mirat. Cine e fetița aceasta, care, în loc să l întrebe dacă are nevoie de ceva, i se adresează ca și cum ar fi supărată pe el?

-Nu știu despre ce vorbești, dar n-am nevoie de îmblânzitori. Ne era doar sete, mie și prietenei mele .

Matildei îi fu rușine de reacția ei. Îi privi mai atent, iar vulpea dădu din coadă, în semn de prietenie.

-Îmi pare rău pentru reacția de mai devreme. Eu sunt Matilda și știu că tu ești Micul Prinț. Am citit despre tine.

Băiatul rămase uimit. Când se scriseseră cărți despre el?

-Și sunt un personaj negativ, de ai avut reacția aceea, mai devreme?

-A, nu, nici vorbă, doar că nu voiam să-i rănești inima vulpii. Știu că gândul tău e doar la floarea pe care ai lăsat-o pe planeta ta.

Vulpea lăsă capul în jos, iar din ochi i se prelingeau boabe de rouă.

Matilda o mângâie pe capu-i roșcat și vulpea suspină.

-Îmi pare rău că nu o pot lua pe planeta mea, dar nu s-ar adapta acolo. În plus, există vânători de vulpi și i-ar putea face rău.

Matilda aduse din casă un bol cu apă pentru vulpe, iar Prințului îi dădu o limonadă rece. Se așezară apoi la taifas,

Vulpea îi asculta cu nesat, fericită că se află în preajma lor.

Dintr-o dată, Matildei i-a venit o idee:

-Ce-ai zice dacă vulpea ar rămâne la mine? Aș fi foarte fericită să fie prietena mea și să facă parte din familie!

Vulpea asculta atentă, dar fără să intervină. Deși nu voia să plece de lângă prinț, știa că acesta urma să se întoarcă pe planeta lui. Dar dacă Matilda se va plictisi de ea?

În timp ce vulpea era asaltată de zeci de gânduri, băiatul se gândea deja cum să-și ia rămas bun de la vulpe. Se pricepea la sufletul oamenilor și intuia că Matilda e o fată de încredere. În plus, citise atât de multe cărți, încât sigur nu avea cum să fie un om rău!

...Peste câteva zile, o fetiță cu o vulpe în brațe se afla pe un câmp, alături de un băiețel ce avea alura unui Prinț . Toți trei s-au îmbrățișat și apoi, băiatul a plecat către o navă misterioasă.

Fata și vulpea abia-și stăpâneau lacrimile. Încă nu știau că urma să devină cele mai bune prietene.

Crede în tine!

La sanatoriul de boli mintale, într-un salon izolat, un tânăr țipa cât îl țineau puterile:

" Nu vreau să mai rămân repetent! Nu vreau să mai fiu judecat! Nu vreau să mai râdă nimeni de mine!"

Vocea lui baritonală răsuna prin geamul deschis, în urechile trecătorilor, care grăbeau pasul, instinctiv.

Doar o fetișcană mlădioasă, cu o pălărie de paie ce o proteja de soarele arzător, rămase, minute întregi, înlemnită, ascultând răcnetele disperate.

Citise zeci de tratate de psihologie și știa că acesta era un strigăt de ajutor. Posesorul vocii își dorea să fie salvat.

Așa că, a intrat hotărâtă în sanatoriu și, ajungând la portar, scoase o legitimație cu poza ei, pe care scria, cu litere de tipar - Matilda, doctor psihiatru.

Portarul o salută scurt, dar politicos, apoi o întreabă pe cine caută.

Matilda îi spuse că aici a fost repartizată după examenul de rezidențiat și că abia așteaptă să -și cunoască pacienții.

De altfel, Matilda nu mințea în totalitate. Doar că nu acesta trebuia să fie noul ei loc de muncă, însă știa că aici e nevoie de ajutorul ei.

-Așa crezi tu, dacă aș fi mai puternic, n-aș fi ajuns aici, adăuga Goe, cu o voce joasă, din care nu se mai ghicea nimic din tonalitatea de mai devreme.

După ce și-a tras pe deasupra tricoului un halat de un alb impecabil, a mers glont în salonul de unde răzbăteau strigătele sinistre.

Acolo a zărit, în vârful patului, un băiat slăbuț și palid, contrastând puternic cu vocea-i baritonală.

Când a zărit-o pe Matilda, băiatul a amuțit, brusc, iar obrajii s-au colorat, puternic, în roșu.

-Cine ești tu și de ce dai buzna în camera mea?

Fata îl privi lung, apoi, așezându-se pe scaunul de lângă pat, îi spuse, cu glas ferm, dar blând:

-Sunt Matilda și de azi, voi fi prietena ta.

-Eu sunt..., of, îmi urăsc numele, sunt Goe.

-Nu trebuie să urăști nimic din ceea ce ești. Toate lucrurile prin care trecem, bune sau rele, ne definesc și ne fac să devenim mai puternici.

De fapt, ești foarte puternic! Încă te mai lupți să fii acceptat, încă poți protesta împotriva întâmplărilor nefericite din viața ta, iar asta e un semn de voință puternică ! Dacă te-ai fi resemnat, dacă ai fi ajuns să crezi că ești așa cum te văd ceilalți, atunci ar fi însemnat că ai renunțat la luptă.

-Cred că ai dreptate, iar Goe se luminează la față, în timp ce rostea aceste cuvinte.

Părinții mei s-au despărțit când eu eram foarte mic, iar asta m-a afectat. De aici și rezultatele mele școlare slabe, și dezinteresul meu pentru învățătură.

Apoi, parcă am intrat într-un cerc vicios, cu cât ceilalți mă criticau și mă judecau mai mult, cu atât mă înverșunam mai tare. Până când...am simțit că nu mai pot. Am produs atâta suferință prietenilor, familiei și, mai ales, mamei mele...N-am să mă iert niciodată pentru asta!

- Ești un om bun. De aceea, meriți ca toate greșelile să -ți fie iertate!

Matilda îl strânse în brațe, apoi îi dăruî câteva cărți.

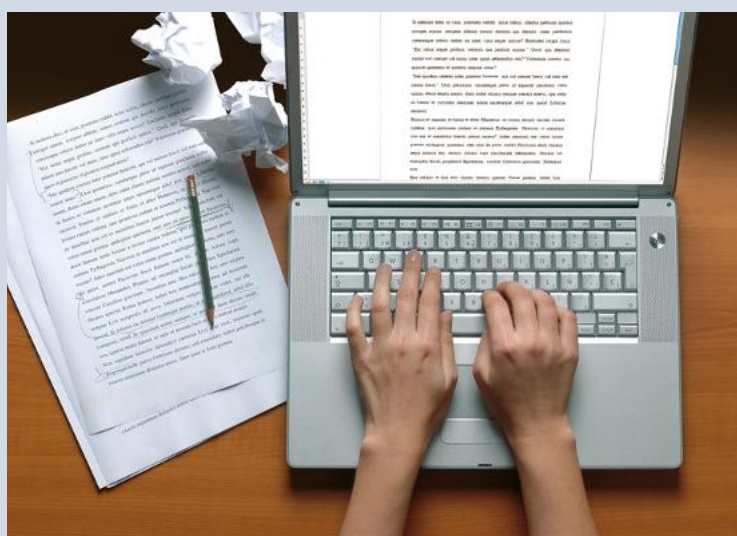
Peste câteva zile, când Matilda îl vizită din nou, Goe era vizibil schimbat. Părea alt om. În ochii lui se citea liniștea.

A îmbrățișat-o pe Matilda și i-a mărturisit că medicii i-au spus că poate merge acasă. Cărțile pe care i le dăruise Matilda îl ajutaseră să cunoască o altă perspectivă a vieții.

Acum, Goe este asistentul Matildei, iar împreună, salvează minți și suflete.

Prof îndrumator-Lăcătușu Diana Monica,

Elev -Chiripuci Andrei, Centrul de Excelență, Giurgiu, clasa a VIII a

RECOMANDARE DE CARTE

Cartea „Cititorul din peștera” a fost tradusă din portugheza de Micaela Ghițescu. Autorul povestește despre fuga lui de garda regală, când ajunge să călătorească pe mare în căutarea unui animal mitic și fabulos, Anibalector.

Am citit acesta carte în dorința de a experimenta cărțile de aventură și pot spune ca sunt foarte interesante și te țin „cu sufletul la gură” , dorindu-ți să mai citești încă un capitol. În ceea ce mă privește, cea mai interesantă parte este atunci când în surprinderea tuturor ,adolescentul a reușit sa se întâlnească cu monstrul înspăimântător care se dovedi a fi foarte „de treaba”.Secretul Anibalectorului era ca ii place foarte mult sa citească ,iar când băiatul a aflat acest lucru l-a bucurat enorm, deoarece aceasta era și activitatea lui preferata.

Mi a plăcut foarte mult acesta carte deoarece ne poate încuraja să avem mult mai multă încredere în noi, chiar dacă ceilalți din jur nu cred că putem reuși în a ne îndeplini visele și ne poate învăța că cititul va fi mereu o activitate relaxantă, amuzantă și interesantă.

Recomand această carte tuturor copiilor și persoanelor cărora le plac cărțile de aventură cu ființe spectaculoase și nemaipomenite.

POP SARA, CLASA A VIII-A B

Corul DO RE MI – glasuri tinere care cuceresc scenele

Înființat în anul 2024, Corul DO RE MI al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” din Giurgiu s-a transformat rapid într-un simbol al talentului, pasiunii și muncii susținute. Format din 40 de copii din ciclul primar, corul reunește voci proaspete și entuziasm pur, demonstrând că muzica poate uni și inspira chiar de la cele mai fragede vârste.

Activitatea corului este coordonată cu multă dăruire de profesoara Mîrzea Mihaela, în calitate de dirijor. Alături de ea, cadrele didactice – învățătoarele Duțu Raluca și Popescu Cristina – contribuie constant la pregătirea și organizarea copiilor, fiind sprijinite de bibliotecara Luminița Gelețu Tatoli, care oferă suport în alegerea repertoriului și documentarea artistică.

Succesul nu a întârziat să apară. Recent, Corul DO RE MI a obținut Premiul I la Festivalul Județean „Glasuri Cristaline”, precum și Premiul I la Concursul regional de interpretare muzicală „Măiestrie în copilărie”. Aceste distincții se adaugă succeselor înregistrate anul trecut, confirmând valoarea artistică a corului și devotamentul cu care fiecare repetiție este transformată într-o adevărată sărbătoare a muzicii.

Prin repertorii atent alese și prin armonia vocilor celor mici, Corul DO RE MI nu doar că oferă publicului momente emoționante, dar contribuie și la promovarea artei corale în rândul copiilor. Este un exemplu de bună practică educațională, unde școala, familia și comunitatea colaborează pentru a cultiva talentul și dragostea pentru muzică.

Performanțele lor demonstrează că muzica este un limbaj universal, iar atunci când este dublată de pasiune și perseverență, poate deschide drumuri neașteptate chiar și pentru cei mai tineri artiști.

